

Un Papă iezuit?

Înțelegerea Agendei Iezuite cu privire la Biserica Evanghelică / Protestantă

SURSA: <http://www.lighthouse trailsresearch.com/blog/?p=6844>

Potrivit profeției biblice, o religie mondială unică, care va oferi promisiunea păcii în întreaga lume, va apărea înainte de întoarcerea lui Cristos. Pentru majoritatea, acest trup (sau comunitate) mondială va părea că este ceva minunat și va fi, foarte probabil, un pseudo-creștinism (venind în numele lui „Cristos“); cu toate acestea, în ciuda modului în care va fi privit de către mase, acest lucru va ajuta de fapt la instalarea și investirea lui Anticrist și a guvernului său mondial unic.

Pentru a avea loc aceasta, toate religiile trebuie unificate printr-un program ecumenic. În ziua de azi, ca parte a acestui plan satanic, Biserica Evanghelică / Protestantă este atrasă în mod seducător în cadrul Bisericii Romano-Catolice, prin ceea ce numim generic „*Agenda Iezuită*“. De necrezut, în timp ce dovezile sunt evidente pentru unii, majoritatea celor care se proclamă creștini nu sunt deloc conștienți că acest lucru se întâmplă.

Așadar, la ce ar trebui să ne așteptăm dacă ne aflăm în perioada în care se pune în funcțiune un asemenea sistem? În primul rând, mulți dintre cei care fuseseră odată protestanți și evanghelici vor deveni **ecumenici** și vor fi, în cele din urmă, asimilați de către Biserica Romano-Catolică. În al doilea rând, toate religiile se vor uni într-o solidaritate bazată pe **scop**. Înțelegerea *Agendei Iezuite* este esențială dacă dorim să înțelegem cum va avea loc această înșelăciune mondială.

Cine sunt iezuiții?

De la formarea ei, papalitatea catolică a fost zeloasă și adesea brutală în încercarea ei de a instaura domnia Papei (domnie, despre care se crede, în cadrul Bisericii Catolice, că este condusă de către Isus Cristos). De fapt, Romano-Catolicismul crede despre Papă că este „*Locțiitorul lui Cristos*“. Lumea a fost martoră a acestui mod de acțiune [dictat de teologia catolică, n.tr.], în timpul Inchiziției, când mii, dacă nu chiar milioane, au suferit o moarte cruntă pentru că s-au împotrivit Romei (Romano-Catolicismului). *Cartea martirilor*, a lui John Foxe, descrie multe dintre aceste atrocități.

În vreme ce mulți credincioși în Cristos, din perioada *Reformei Protestante*, au încercat să răspândească adevărul despre faptul că, *Cuvântul lui Dumnezeu* (Biblia) chiar era *Cuvântul lui Dumnezeu* și nu putea fi irosit sau ținut ostatic de către papalitate și Biserica Romano-Catolică, nu a durat mult până când a fost lansată *Contrareforma* (sau **Reforma Catolică**) cu

scopul de a aduce înapoi pe „*frații care s-au separat*“, înapoi în sânul „*Mamei tuturor bisericilor*“ (Biserica Romano-Catolică).

Această *Contrareformă* a fost condusă în mare măsură de **Ignațiu de Loyola**, omul care a fondat **Ordinul Iezuit** pe la jumătatea secolului al XVI și care a declanșat un atac pe toate fronturile împotriva celor care au îndrăznit să se opună papalității și Romei (Biserica Romano-Catolică). Acest fragment din *Cartea martirilor* a lui **John Foxe** ne oferă o idee cu privire la natura și modul de acțiune al acestei *Contrareforme*:

Împăratul Ferdinand, a cărui ură față de protestanții boemieni nu avea margini, socotind că nu i-a persecutat suficient, a instituit o înaltă curte de judecată pentru a-i urmări în justiție pe creștinii reformatori (protestanți), bazându-se pe planul Inchiziției, cu această deosebire: curtea de judecată trebuia să călătorească dintr-un loc în altul și trebuia întotdeauna însoțită de un corp de soldați. Această curte de judecată a fost condusă în principal de iezuiți, iar la deciziile lor nu exista apel (erau definitive, nu se mai puteau ataca/contesta juridic), fapt care duce cu ușurință la ipoteza că era într-adevăr un tribunal înfiorător.

Această curte de judecată setoasă de sânge, însoțită de un corp de soldați, a făcut înconjurul Boemiei. Rareori această curte de judecată a cercetat sau văzut un prizonier, deoarece soldaților li se dădea voie să îi ucidă pe creștinii protestanți după bunul lor plac, trebuind doar să facă după aceea un raport către această curte de judecată asupra cazului respectiv.¹

Vedeți dumneavoastră, iezuiții au fost însărcinați de către Papă să facă **orice era necesar** pentru a **pune capăt Reformei Protestante**. Constituția Iezuiților din 1540 afirmă:

*Fie ca acela care dorește să lupte sub stindardul sfânt al Crucii și să slujească numai lui Dumnezeu și pontifului roman (Papa), care este locțiitorul lui Dumnezeu pe pământ, după ce a depus un jurământ solemn de castitate veșnică, să țină minte că face parte dintr-o organizație instituită cu scopul de a realiza desăvârșirea sufletelelor în trăire și în doctrina creștină [*catolică, n.tr.*] și cu scopul de a **răspândi credința [*catolică, n.tr.*]** Toți membrii acestei organizații trebuie să cunoască, nu doar numai la începutul activității lor în organizație, ci trebuie să se gândească zilnic la aceasta, cât vor trăi ei, că organizația, în întregimea ei și fiecare dintre membri ei în mod individual, **datorează ascultare față de cel mai sfânt domn al nostru, Papa**, precum și față de ceilalți pontifi romani care vor fi succesorii acestuia, și să lupte pentru **Dumnezeu printr-o ascultare fidelă** față de organizație.*

În timp ce mulți creștini gândesc despre *Contrareformă* (*Reforma Catolică*) ca fiind ceva de domeniul trecutului, deoarece astăzi nu mai vedem Inchiziția, această mișcare (*Contrareforma*) continuă până în zilele noastre, concretizată acum printr-un efort reînnoit al Bisericii Romano-Catolice, efort care se extinde spre diversele ramuri ale Bisericii

Evangelice/Protestante. Într-un fel, *Contrareforma* este mai perfidă acum decât în perioada Inchiziției, fiindcă ea acum a infiltrat creștinătatea și este deghizată ca fiind „noul” **tip de creștinism**. (Pe care renumitul pastor american, **Rick Warren**, îl promovează ca pe o „nouă” sau o *a doua reformă*). Dar fie deghizată sau nu, ea este *Agenda Iezuită* și aduce cu sine ecumenismul și o religie unică mondială. Și în același timp *Agenda Iezuită* încearcă să distrugă mesajul pentru care atâția creștini au murit – mesajul că Isus Cristos **nu** se află într-o vafă și într-un pahar de suc (sau vin), doar pentru a fi **re-crucificat** săptămână după săptămână [conform cu liturghia catolică, n.tr.], ci Isus Cristos a murit **o singură dată** și **pentru totdeauna** pentru păcatele oamenilor și le oferă salvarea care este un dar în întregime gratuit, necâștigat prin eforturi proprii de către cei care cred în El, în Isus Cristos (**Evrei 7:27, 10:11-14**).

Cine a fost Ignățiu de Loyola?

După o rănire gravă în timp ce lupta în cadrul armatei și după o reabilitare lungă a stării sănătății sale, **Ignățiu de Loyola** (n. 1491, d. 1556), și-a îndreptat atenția dinspre „entuziasmul milităresc înspre fanatismul spiritual”.² Ignățiu de Loyola și-a luat titlul de *Cavaler al Fecioarei Maria*, considerându-se favoritul Mariei. Ignățiu dorea să fondeze un nou ordin, *Societatea lui Isus* (sau **iezuiții**), și a prezentat astfel ideea aceasta Papei. I-a spus Papei că ideea fusese inspirată de revelații cerești. La început Papa a ezitat, dar când Ignățiu a adăugat un al patrulea jurământ (pe lângă obișnuitele jurăminte de *sărăcie, castitate și ascultare*), și anume „*supunere absolută față de Papă*”, promițând să facă orice ar dori Papa și să meargă oriunde ar dori acesta, Papa a căzut de acord și a trimis noua sa poruncă (ordin) către Iezuiți: să „*pună stăpânire pe lume*”. În timp ce alți călugări și alte ordine căutau separarea de lume, iezuiții au mers în lume și au ascultat orice poruncă le dădea Papa. Adesea această poruncă era de a câștiga lumea cu sabia. Nu s-a făcut rabat de la nici un act de violență, dacă porunca venea de la „generalul” suprem.³

Cu timpul, iezuiții au pătruns în sistemul educațional, în special în cel al protestanților. Maxima iezuită era: „*Dați-ne nouă educația copiilor de azi, iar generația viitoare va fi a noastră*”.⁴ Reverendul **W.C. Brownlee** (1784-1860), doctor în teologie, a afirmat despre iezuiți: „*Ei au pretins că erau convertiți pentru că să poată să intre în mediul bisericilor protestante*”. Un iezuit chiar s-a lăudat că iezuiții reușeau să îi imite cu succes pe predicatorii puritani. Ei s-au folosit de șiretlicuri și înșelăciune pentru a deveni "totul pentru toți". În decursul a 48 de ani de la înființarea lor, au ajuns să existe 11 000 de iezuiți în întreaga lume, un număr destul de mare pentru acele vremuri.⁵

În 1773, Ordinul Iezuiților fusese desființat datorită reputației sale oribile ca fiind sângeeros, înșelător și imoral. Cu toate acestea, ei au fost restaurați pe deplin în 1814 de către Papa Pius al VII-lea. Chiar și pe atunci, infiltrarea și influența iezuiților în Statele Unite era semnificativă.

În 1857, reverendul W.C. Brownlee, amintit mai sus, a compilat o carte după un document tradus, carte numită *Instrucțiunile secrete ale iezuiților* (care se poate găsi pe pagina de internet a Boston College Libraries, de pildă). În timp ce sursele catolice spun că *Instrucțiunile secrete ale iezuiților* este un document neadevărat, există suficiente dovezi care relevă că este adevărat. În mod normal dezvăluirea conținutului documentului este atât de compromițătoare în ceea ce privește interesele papalității și a Ordinului Iezuit încât am putea înțelege, dintr-un punct de vedere uman, de ce ar spune sursele catolice că documentul nu este adevărat. Dar dovezile ne arată că Ordinul Iezuit săvârșea acte de o brutalitate lipsită de orice milă pentru a aduce lumea la „Cristos“ și la Biserica Mamă și că aceștia infiltrau fiecare din sferele societății pentru a face aceasta. Aceasta nu se poate nega! Cartea lui W.C. Brownlee ar fi o lectură valoroasă pentru cei care doresc să înțeleagă mai multe în legătură cu istoria iezuiților.

Jurământul Iezuit

Se spune că iezuiții din vechime depuneau așa numitul *Jurământ Iezuit*. Acest fapt a fost respins de către sursele catolice ca fiind un jurământ adevărat, acestea spun că nu ar fi fost depus de iezuiții din trecut; cu toate acestea, există destule dovezi că jurământul a existat în realitate, astfel putem include fragmente din el în această broșură. Noi am preluat aceste fragmente dintr-o carte intitulată *Ghid politic și economic*, scrisă de Thomas Edward Watson, tipărită în 1916 și găsită în biblioteca **Harvard College**:

Declar din inimă, fără nici o ezitare, că Papa este Locțiitorul General al lui Cristos și ... El dispune de puterea de a destitui regi eretici, prinți eretici și state eretice ... astfel încât acestea să poată fi distruse în siguranță. De aceea, cu toată puterea mea voi lupta să apăr această doctrină Declar, în continuare, că doctrina Bisericii Anglicane, a Calvinistilor, a Hughenoților și a altor Protestanți este blestemată și blestemați să fie aceia care nu o vor părăsi. Declar, în continuare, că voi ajuta, asista și sfătui toți și pe oricare dintre agenții Sfinției Sale din orice loc, oriunde voi fi; și că voi face tot ce ține de mine pentru a extirpa [extermina] doctrina protestantă eretică și pentru ca să distrug toată puterea ei pretinsă. (p. 437)

În altă versiune a *Jurământului Iezuit*, iezuitului i se cerea să promită că va purta un „război neobosit“ împotriva „tuturor ereticilor, protestanților“ și să îi „spânzure, ardă, deșire, fiarbă, sfârtece, stranguleze și îngroape de vii pe acești eretici infami“ (informație găsită în **U.S. House Congressional Record, 1913, p. 3216**)

Agenda Iezuită în zilelor noastre

Cu toate că noi nu afirmăm că iezuiții de astăziucid protestanții dacă nu se convertesc la catolicism, afirmăm totuși că hotărârea fermă și eforturile de a aduce protestanții înapoi în Biserica Mamă încă există. În fond, deși s-au schimbat poate metodele, nu s-au schimbat

planul și obiectivele. Următorul citat, găsit într-un articol numit *Eseu despre papalitate**, scris de reverendul **Ingram Cobbin M.A.** (preluat din ediția din anul 1856 a *Cărții martirilor*, a lui John Foxe), este revelator:

Cu toate că uneori iezuiții fuseseră expulzați din Roma [catolică, n. tr.], sau așa s-a susținut, ei au fost cumpliții ei emisari, meniți să îi sporească puterea. Intrigile și înșelăciunile acestor oameni ar putea umple volume întregi, iar disponibilitatea largă a crezului/dogmelor lor, de a putea nega sau confirma orice, sau de a putea prelua orice mărturisire [de credință, n. tr.] care le-ar putea sluji scopului/agendei lor, este ceva mult prea cunoscut pentru a fi nevoie să fie recapitulat aici. Acești oameni uneori au adoptat atât de multe lucruri, încât fiecare stat papal, pe rând, i-a alungat; iar acum iezuiții se află în număr mare în această țară [U.K., n. tr.], mulți fără îndoială sub o falsă coloratură, așteptând cele mai prielnice oportunități pentru a corupe generația ce se ridică și, pe cât este de posibil, să readucă zilele întunecate ale erelor trecute [Evului Mediu, n. tr.]. Iezuiții sunt neschimbabili.

Iezuiții erau extrem de hotărâți în trecut să îi aducă înapoi pe „frații pierduți” [pe protestanți, n. tr.], iar astăzi sunt conduși de aceeași viziune. Astăzi, viziunea respectivă face parte din așa numita *Evanghelizarea Euharistică* a Papei, atrăgând oamenii spre *Cristosul Euharistic*. *Evanghelizarea Euharistică* este discutată [și demascată, n. tr.] pe larg în broșura apologetică „*Un alt Isus: Evanghelizarea Cristosului Euharistic*” și în alte câteva articole de pe pagina de internet a organizației apologetice evanghelice *Understand the Times* (Înțelegeți vremurile).

Spiritualitatea Iezuită (mistică) și Biserica Evanghelică/Protestantă

Așadar, dacă s-au schimbat metodele de convertire a sufletelor „pierdute sau rătăcite” [ale protestanților] înapoi la (religia) Catolică a Romei, atunci care este oare **metoda** Romei de a realiza aceste obiective în ziua de azi? Într-o mare măsură **metoda** este prin ceea ce se numește „*Spiritualitate Iezuită*”. O carte din 2002, intitulată *Contemplativi în acțiune: Calea Iezuită*, ne descoperă cum Ordinul Iezuit a avut și continuă să aibă o „mare influență” asupra oamenilor din jurul lumii. Această „vigoare” îi este atribuită „spiritualității Ordinului Iezuit” care de asemenea a „stârnit o loialitate pătimașă și o rezistență înverșunată”.⁶

Ce este oare *Spiritualitatea Iezuiților*, de a fost atât de controversată? Chiar prin rădăcinile lor, iezuiții sunt susținători dedicați ai practicilor *rugăciunii mistice*. Fondatorul Ordinului Iezuiților, **Ignațiu de Loyola**, a creat „*exercițiile spirituale*” care conțineau misticism, inclusiv *lectio divina* [adică „citirea divină sau sacră”, o practică ne-biblică, care folosește citirea mistică sau *contemplativă* a unui fragment din Bibliei, prin parcurgerea a patru

* citește aici: <https://books.google.ro/books?id=t1pIAAAAYAAJ&printsec=frontcover#v=onepage&q&f=false>

stagiile/etape, cu scopul de a declanșa o experiență mistică/ocultă practicantului, prin care aceste se presupune că va auzi **audibil** „vocea lui Dumnezeu” sau va avea alte experiențe mistice, n. tr.]. Astăzi, milioane de oameni din întreaga lume practică „Exercițiile spirituale ale lui Ignățiu de Loyola“.

Un preot iezuit care rezonază cu perspectiva spiritualității mistice este **Anthony de Mello** (decedat în 1987), autor al lucrării *Sadhana: O cale spre Dumnezeu*. De Mello este adesea citat în zilele noastre de către autori contemplativi și emergenți (care aparțin de mediul bisericilor emergente)* și este îmbrățșat și de către misticismul hindus. De Mello a afirmat:

Să faci liniște/tăcere în minte este o sarcină extrem de dificilă. Cât de greu este să poți să eviți ca mintea ta să gândească, să gândească, să gândească, să gândească în continuu, să producă continuu gânduri, într-o curgere care nu are sfârșit. Maeștri noștri hinduși din India au o zicală: un ghimpe este înlăturat de un altul. Prin aceasta ei afirmă că trebuie să fii înțelept și să folosești un gând pentru a te putea scăpa de toate celelalte gânduri care îți aglomerează mintea. Un gând, o imagine, o frază sau o propoziție, sau un cuvânt, pe care mintea ta poate fi făcută să se focalizeze. –

Anthony de Mello, *Sadhana: O cale spre Dumnezeu* (St. Louis, Institutul de Resurse Iezuite, 1978), p. 28 (citată din *O vreme a deviației*, de Ray Yungen, p. 75).

Apologetul evanghelic **Ray Yungen** explică faptul că *Sadhana* este „foarte deschisă în acceptarea sau recunoașterea faptului că **misticismului orientat** duce la o **îmbogățire a spiritualității creștine**“.

Nu este necesară o cercetare îndelungată pentru a-l găsi pe De Mello **acceptat** azi în cadrul taberei **evangelice/protestante**. De fapt, **Richard Foster**, unul dintre pionierii mișcării de **formare spirituală (contemplativă)** evanghelică, a scris prefața la una dintre cărțile lui De Mello, intitulată *Sacramentul momentului prezent* (*The Sacrament of the Present Moment*). În cartea *O întrezărire a lui Isus* (*A Glimpse of Jesus*), popularul autor contemplativ **Brennan Manning** [larg acceptat între elitele teologice evanghelice contemporane, n. tr.] îl citează și el favorabil pe De Mello. Amazon arată că lucrarea *Sacramentul Momentului Prezent* a lui De Mello este citată în 82 de cărți, unele fiind scrise de câțiva dintre cei mai îndrăgiți autori ai Evanghelismului: **John Ortberg**, **Richard Foster**, **Jan Johnson**, **Philip Yancey** și **Calvin Miller** - și apropo, toți aceștia sunt susținători ai **spiritualității contemplative**.

Un alt exemplu al influenței iezuite în cadrul bisericii evanghelice / protestante este DVD-ul *Fii liniștit* (*Be Still*), în care Richard Foster îl citează pe preotul iezuit din secolul al XVIII-lea, **Jean Nicolas Grou**, care spune: „O, Stăpâne Divine, învață-mă această limbă **mută**,

* citește despre **bisericile emergente** aici: <http://apologeticindex.info/wpn/2016/07/11/biserica-emergenta/>

care grăiește așa de mult“. Această „limbă mută“, de care **J.N. Grou** vorbește, este „tăcerea“ mistică practică de către contemplativii și misticii din toate religiile.

Una dintre personalitățile cheie ale „noului“ Creștinism progresiv (progresist) din zilele noastre este **Leonard Sweet**. Leonard Sweet s-a asociat cu **Rick Warren** în mai multe ocazii și vorbește frecvent la evenimente evanghelice. În cartea sa, *Spiritualitate cuantică*, Leonard Sweet afirmă:

*Misticismul, cândva aruncat la periferiile tradiției creștine, se află acum, în cultura postmodernistă, aproape de centru Așa cum spun și cuvintele unuia dintre cei mai mari teologi ai secolului al douzecilea, filosoful iezuit al religiei și dogmatistul **Karl Rahner**: „Creștinul de mâine va fi un mistic, o persoană care a experimentat ceva, sau el nu va fi nimic“. [Misticismul] este metafizică la care se ajunge prin experiențe ce țin de minte și trup. (p. 76)*

Ce “coincidență” este că Leonard Sweet citează predicția unui **preot iezuit** despre „creștinul“ viitorului.

Tony Campolo, o altă figură bine-cunoscută în cadrul bisericii evanghelice, dezvăluie ceva destul de interesant în cartea sa, intitulată *Scrisori către un tânăr evanghelic*. În această carte el explică rolul pe care l-a jucat misticismul asupra lui, în ceea ce privește modul în care el a devenit creștin. El explică astfel:

*Am învățat despre acest mod, de avea o experiență a nașterii din nou, citind mistici catolici, în special *Exercițiile spirituale* ale lui **Ignațiu de Loyola**. (p. 30, vezi *Întoarcerea la Cristos prin misticism*, de Roger Oakland)*

Pentru scepticii care s-ar putea să aibă nevoie de mai multe dovezi despre faptul că *Spiritualitatea Iezuită* a intrat în Biserica Evanghelică / Protestantă, vă rugăm să luați aminte la următorul aspect pe care-l voi relata pe scurt! În 2006, **Baker Books**, una dintre editurile de top ale lumii evanghelice, a publicat o carte intitulată *Ascultarea sacră: Descoperirea exercițiilor spirituale ale lui Ignățiu de Loyola*, scrisă de **James L. Wakefield**. O descriere a cărții, făcută de editură, afirmă:

*Fundamental pentru **Societatea lui Isus (Iezuiții)** este lucrarea *Exercițiile spirituale*. Acesta este un manual folosit pentru a efectua o retragere spirituală timp de o lună. *Exercițiile Spirituale*, apreciate azi datorită vechimii lor, sunt adaptate acum de către autorul **James L. Wakefield** în mod special pentru creștinii protestanți. Astfel autorul **James L. Wakefield** încurajează cititorii săi să unească obiectivele lor seculare cu crezurile lor religioase și îi ajută să reflecteze la viața lui Isus ca model pentru propria lor ucenicie.⁷*

Cartea lui **James L. Wakefield**, dedicată iezuiților și *Exercițiilor Spirituale* ale lui **Ignățiu de Loyola**, ar trebui să fie o dovadă suficientă a faptului că **Agenda Iezuită** a pătruns în biserica

creștină și că **misticismul** este unealta prin care **Agenda Iezuită** este, în mare parte, adusă în viețile multor evanghelici / protestanți. Ar trebui cumva să ne mire faptul că lucrarea literară a lui James L. Wakefield a primit aprecieri (laude) în comunitatea iezuită? **Armand M. Nigro**, profesor emerit la *școala iezuită*, **Universitatea Gonzaga**, a spus:

*Fiind un iezuit timp de 62 de ani, am fost format de Exercițiile [Spirituale] ale lui Ignațiu de Loyola, cel care a fost comandantul nostru fondator. Mă bucur deci, de mult-așteptata publicare a lucrării **Ascultarea Sacră** [cartea lui James L. Wakefield, n.tr.]. Ea va fi pentru cititorii ei, sper, un manual clasic de **creștere [formare] spirituală în rugăciune mistică** autentică.*

(afirmația se găsește pe coperta din spate a cărții **Ascultarea sacră: Descoperirea exercițiilor spirituale ale lui Ignațiu de Loyola**, scrisă de **James L. Wakefield**)

Eugene Peterson este autorul lui *The Message (Mesajul)*. [Aceasta este o “traducere” postmodernă a Bibliei. Ea este, din păcate, o tot mai populară variantă foarte recentă de “traducere” (denaturată) a Bibliei, ce devine tot mai folosită azi în Occident, mai ales în mediul bisericilor emergente. Ea a fost realizată prin **parafrizare extinsă**, cu scopul ca să se poată mula cât mai bine după spiritul postmodern al veacului acestuia, n.tr.]. Întâmplarea face că și **Eugene Peterson** a făcut o mențiune scrisă de aprobare a acestei cărți a lui James L. Wakefield, chiar pe coperta frontală a ei.

Acestea sunt doar câteva din numărul mare de exemple a modului prin care *Spiritualitatea Iezuită* a pătruns în bisericile protestante/evangelice; astfel, această nouă metodă mistică modernă (sau post-modernă), ce are menirea de a atinge țelurile papalității, dă roade.

Dacă protestanții și evanghelicii pot fi convinși să practice **misticismul** (adică, *rugăciunea contemplativă*), aceasta îi va condiționa (îi va seta) să înceapă să îmbrățișeze Romano-Catolicismul și chiar toate religiile. **Este important să înțelegem că misticismul este podul care unește toate religiile lumii**. Pentru a uni religiile lumii ar fi nevoie să fie un numitor comun care să le unească. Acea cale de mijloc comună (universală) care duce la unire este **misticismul**. Misticul catolic contemporan **Thomas Merton** a înțeles acest aspect. Într-o conversație pe care el a avut-o cu un **maestru sufist** (Sufismul este o sectă a Islamului, care pune accentul pe dimensiunea mistică a religiei musulmane), s-a ivit subiectul despre învățătura creștină cu privire la *ispășire* [referitoare la faptul că Domnul Isus Cristos a **plătīt/a ispășīt** pentru **păcatele** noastre prin moartea Lui pe cruce]. Maestru sufist a afirmat că aceasta era o zonă cu privire la care sufiștii **nu** ar putea cădea **niciodată** de acord cu creștinii. Însă Thomas Merton i-a replicat la acest răspuns al său cu următoarele:

*În chestiuni unde crezurile dogmatice diferă, eu personal cred că **disputa [pe tema ispășirii]** este de o **importanță minoră**, deoarece ne îndepărtează de tărâmul realitățiiilor **spirituale** și ne duce pe tărâmul **cuvintelor și ideilor** ... În **cuvinte** există oportunitatea pentru complexități și subtilități **infinite**, care sunt **imposibil de analizat cu certitudine** [și nu duc spre un **consens**, n.tr]. Dar mult mai importantă este*

împărtășirea **experienței luminii divine**. ... În această zonă se află și se poartă cel mai roditor **dialog** între Creștinism și Islam.⁸

Tilden Edwards, co-fondatorul **Institutului Shalem** (unde a studiat **Ruth Haley Barton**), ar fi de acord cu Thomas Merton. El a spus: "Acest torent mistic [rugăciunea contemplativă] este **puntea de legătură** vestică către spiritualitatea Orientului Îndepărtat" (Prietenul Spiritual, p. 18). Iar într-o carte **New Age** intitulată **Precum sus, așa și jos**, autorul afirmă, citându-l pe **Aldous Huxley**, astfel: "**metafizicul** [dimensiunea mistică], care poate înțelege realitatea divină" este "**cel mai înalt factor comun**" care "**leagă toate tradițiile religioase ale lumii**". Până și autorul evanghelic, devenit emergent, **Tony Campolo**, recunoaște această latură **comună** din misticism atunci când afirmă: "Dincolo de aceste **modele de reconciliere**, o **teologie a misticismului** oferă o anumită speranță pentru un **teren comun** între Creștinism și Islam" (p. 149-150).

Apropo, când vorbim aici despre **unitatea** tuturor religiile lumii, includem aici mișcarea **New Age**, probabil una dintre "religii" lumii zilelor noastre cu cei mai mulți adepți. Adepții spiritualității New Age cred că pentru a intra într-o eră a iluminării (**Era Aquarius** sau era **Vărsătorului** etc.), lumea trebuie să devină "compatibilă vibrațional", adică o porțiune suficientă a populației (masa critică) va trebui să se angreneze în practicarea **rugăciunii mistice (contemplative)**.⁹

Contrareforma continuă

Influența iezuită este peste tot în lume în ziua de azi: în mediul afacerilor, în educație, în guvern și, da, în Biserica Evanghelică/Protestantă. Potrivit cărții **Contemplativi în acțiune: Calea Iezuită**, numai în Statele Unite locuiesc un milion de oameni care au absolvit licee, colegii și universități iezuite. (Introducere, p. 1)

În timp ce au existat, adesea, tensiuni între Papă și Ordinul Iezuit în legătură cu mai multe chestiuni, actualul General Superior al Ordinului Iezuit, **Adolfo Nicolas Pachon**, a reasigurat dedicarea iezuită față de Roma (Biserica Romano-Catolică) când a spus:

*Societatea lui Isus [Ordinul Iezuit] s-a născut în cadrul Bisericii [Romano-Catolice], astfel noi trăim în cadrul (acestei) Biserici, am fost aprobați de către Biserică și slujim Biserica. Aceasta este vocația noastră. ... [Solidaritatea față de papă] este simbolul solidarității noastre față de Cristos. Aceasta garantează, la rândul ei, că misiunea noastră nu va fi doar o "misiune mărunță", un proiect doar al iezuiților, ci că misiunea noastră este misiunea Bisericii.*¹⁰

Unde altundeva în lumea evanghelică se remarcă evanghelistul iezuit?

La începutul anului 2013, organizația evanghelică apologetică **Understand the Times** (Înțelegeți vremurile) a publicat un articol intitulat **Jerry Boykin și legătura cu Calvary**

Chapel. Pentru mulți [americani care simpatizau cu rețeaua de biserici evanghelice Calvary Chapel, n.tr.] a fost un articol greu de citit. Oamenii nu doresc să se gândească la faptul că pastorii și liderii creștini, în care ei au avut încredere timp de mulți ani, ar putea fi atât de neînțelepți încât să se asocieze cu și să promoveze pe cineva care face parte dintr-un grup care dorește să îi aducă pe "frații pierduți" înapoi la Biserica Mamă. Dar este un lucru cert că un înalt ofițer (*Jerry Boykin*) al grupului iezuit al Vaticanului, "**Ordinul Cavalerilor de Malta**", a fost un vorbitor principal la conferința despre profetie *Preach the Word (Predicați Cuvântul)* sponsorizată de Calvary Chapel.

Un alt exemplu, pe care eu îl consider unul important, are de-a face cu una dintre cele mai cunoscute și influente organizații evanghelice din America. **Robert Siciro** este un **fost protestant devenit preot catolic [în Ordinul catolic] Paulist**. El este azi unul dintre vorbitorii principali în cadrul foarte popularului [dvd] *The Truth Project (Proiectul Adevărului)*, realizat de cunoscuta organizație evanghelică internațională *Focus on the Family* [ce-și are baza în S.U.A]. În vreme ce Ordinul Paulist nu este un Ordin Iezuit, are în principiu **același obiectiv** ca și cel iezuit în ceea ce privește câștigarea de suflete pentru Biserica Catolică. Potrivit unei surse catolice, Ordinul Paulist este "*O comunitate de preoți creată pentru efectuarea de misiuni și alte lucrări apostolice, în mod special pentru aducerea de noi convertiți la credința catolică*". **Robert Siciro** este președintele **Institutului Acton**, un laborator de idei **ecumenic** format dintr-un consiliu de experți, în cadrul căruia, întâmplător, există o mulțime de articole despre sau scrise de către cei din credința **catolică**, inclusiv și de mai mulți **iezuiți**. Acum prin *The Truth Project (Proiectul Adevărului)*, mii și mii de creștini evanghelici / protestanți au fost expuși, în mod indirect, **evangelizării euharistice** [a Bisericii Romano-Catolice, n.tr.].

Planul Fatima

Le recomandăm acelor care nu cred că ne îndreptăm spre o religie mondială creată cu scopul "păcii", să facă o călătorie către Fatima, în Portugalia, unde pelerinajele strâng anual oameni din diferite religii ale lumii, care vin acolo pentru a se ruga "**reginei cerului**", numită de asemenea și "**doamna noastră de Pace**".

Papa Ioan Paul al II-lea a fost dedicat [fecioarei] Mariei și în special "**Doamnei noastre de la Fatima**" [considerată în special de catolici ca fiind o apariție miraculoasă a fecioarei Maria înregistrată în perioada modernă, n.tr.]. Papa Ioan Paul al II-lea credea că această entitate spirituală l-a salvat de glonțul unui asasin în data de 13 mai 1981 [când a avut loc un atentat terorist armat împotriva lui, n. tr.]¹, la data aniversară a așa-zisei apariții marianice de la Fatima (prima apariție având loc în anul 1917).

Oamenii din toată lumea vin la Fatima pentru a se ruga "**Doamnei noastre**". La un miting pentru "**pace mondială**" din Fatima, un preot iezuit, **Jacques Dupuis**, a afirmat:

¹ https://ro.wikipedia.org/wiki/Papa_Ioan_Paul_al_II-lea

*Religia viitorului va fi o convergență generală a religiilor într-un Cristos **universal**, care îi va mulțumi pe toți. Celelalte tradiții religioase din lume fac parte din planul lui Dumnezeu pentru omenire, iar Duhul Sfânt este **prezent și lucrează în budism, hinduism** și la fel prin scrierile sacre ale confesiunilor creștine și **necreștine**. **Universalitatea Împărăției lui Dumnezeu** permite lucrul acesta, iar aceasta nu este altceva decât o manieră mai diversificată a **împărtășirii din aceeași taină a mântuirii**.*¹¹

Fatima este doar o altă cale prin care Agenda Iezuită este realizată.

Rezumatul

Probabil că cel mai bun mod de a înțelege Agenda Iezuită, ce subminează creștinismul biblic, este să putem recunoaște mișcarea către o așa-numită "**evanghelie socială**" care **unește religiile lumii cu scopul păcii mondiale**. Asemenea misticismului, această evanghelie socială este vehiculul prin care toate religiile lumii vor fi unite. Cine ar fi crezut că așa ceva i s-ar fi putut întâmpla Bisericii Evanghelice/Protestante? Dar am fost deja preveniți în Scripturi că slujitorii lui Satan "*se prefac în slujitori ai neprihănirii*". (2 Corinteni 11:14-15)

Rick Warren a fost [și este în continuare] unul dintre numeroșii lideri foarte populari ai acestei mișcări pentru unire prin "fapte bune". Supranumit "**Pastorul Americii**", Rick Warren a devenit purtătorul de cuvânt, pentru o religie mondială, al celor din sfera evanghelică/protestantă. Modelul său, denumit "**Conduc de scopuri**", a devenit strigătul de luptă pentru cei care au îmbrățișat doctrina postmodernă care reduce sau focalizează totul [în ceea ce privește misiunea Bisericii, n.tr.] la a ne *înțelege/colabora* și a *face fapte bune*. Adică, mesajul lui Rick Warren este următorul: putem colabora (lucra împreună) la nivel mondial, ca un întreg, pentru un scop comun - **pacea lumii**.

[Megabiserica americană, n. tr.] **Willow Creek**, [păstorită de Bill Hybels, n.tr.], a ajutat la ridicarea acestui corp religios mondial prin *Summiturile Globale de Leadership (Conducere)* ale sale, prin care ei spun că "*aduc laolaltă oameni din toate naționalitățile pentru a împlini sarcina noastră de Împărăție **comună**, în Biserică și **dincolo de aceasta***"¹². Agenda globală a lui Rick Warren și Bill Hybels se desfășoară în plină forță pe fața întregului pământ.

Rick Warren și Bill Hybels - protejații lui **Peter Drucker** - au dus prin activitatea lor la o accelerare serioasă în ce privește îndeplinirea obiectivelor Agendei Iezuite. Mulți dintre acești lideri al "*noului*" creștinism, ai noii reforme, au ignorat complet avertismentele profetice cu privire la întoarcerea curândă a lui Isus Cristos, bazate pe semnele pe care le putem observa în profețiile biblice. **În schimb, ei promovează instaurarea Împărăției lui Dumnezeu împreună cu toate religiile lumii.**

Mișcarea **Bisericii Emergente**, care a fost larg răspândită de către Rick Warren, Bill Hybels și o suită de alte personalități din lumea creștină, a fost folosită de Satan pentru a implementa cu rapiditate această înșelătorie globală, prin introducerea de **experiențe mistice** și a **evangheliei sociale** în sânul unei întregi generații de tineri. Experiențele senzuale, care gâdilă firea generației postmoderne, sunt adesea aceleași ca și cele pe care le-a folosit Romano-Catolicismul și în trecut pentru a-i **convinge** pe credincioși de faptul că L-au "întâlnit" pe Dumnezeu Biblii. Istoria ne dezvăluie că ea (istoria) se repetă și astfel aceleași tactici amăgitoare sunt folosite mereu și mereu. [**Oare vom învăța ceva de aici?**, n.tr.]

Aceia care pun în lumină (demască) Agenda Iezuită sunt considerați niște țâcnici conspiraționiști. În trecut, când profeții evrei au expus idolatria babiloniană din închinarea liderilor lui Israel, și ei au fost considerați nebuni, precum li s-a întâmplat și creștinilor de la începuturile Creștinismului. Unul dintre aceștia a fost și **Jan Hus** (1372-1415). John Foxe a descris ce s-a întâmplat:

*[Jan Hus] a redactat un tratat în care a susținut că citirea de cărți protestante nu putea fi interzisă cu strictețe. El a scris în apărarea cărții lui John Wycliffe despre Trinitate; și a făcut afirmații curajoase împotriva viciilor papei, ale cardinalilor și a preoșimii acelor vremuri corupte. El a scris multe alte cărți, toate fiind scrise cu o puternică argumentație care a facilitat foarte mult răspândirea învățăturilor sale. ...*¹³

În cele din urmă, Jan Hus a fost arestat, iar când a fost adus înaintea consiliului (papal), a fost batjocorit și numit "*șeful unei bande de eretici*", la care el a răspuns:

*Domnul meu Isus Cristos, de dragul meu, a purtat o coroană de spini; atunci, să nu port eu, de dragul Lui, această ușoară coroană, cu toate că este atât de rușinoasă? Cu adevărat o voi purta și de bună voie.*¹⁴

La vârsta de 43 de ani, Jan Hus a fost ars pe rug, în timp ce cânta imnuri în timpul crudei sale execuții. De ce a fost numit "*șeful unei bande de eretici*"? Pentru că a stat de partea **adevărului biblic**, împotriva Papei și împotriva Romano-Catolicismului.

Creștinii cu discernământ ar trebui să își pună multe întrebări având în vedere cele discutate aici. Dar o întrebare pe care trebuie să și-o pună în mod special este următoarea: De ce totuși sunt atât de puțini lideri creștini care mai explică azi lucruri despre Agenda Iezuită? Oare o pot observa, dar totuși se tem să vorbească? Sau o pot observa, dar sunt de fapt parte din ea?

Referitor la întrebări, și Isus a pus una: "*Dar când va veni Fiul omului, va găsi El credință pe pământ?*" (Luca 18:8). O va găsi el în păstori și în profesorii de teologie? O va găsi El în biserica ta locală? Sau o va găsi cumva în aceia care au ales să rămână tăcuți în privința acestor lucruri?

La fel cum Dumnezeu i-a ridicat pe alții pentru a purta torța adevărului, după ce Jan Hus a plecat la Domnul în urma arderii lui pe rug de către autoritățile catolice, Dumnezeu va ridica și îi ridică pe alții astăzi, care sunt dispuși să riște totul pentru a sta de partea adevărului și pentru a vorbi împotriva minciunilor.

Credincioșilor care stau ferm le spunem: "*să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie*" (Luca 21:28b)

Nimeni să nu vă înșele prin cuvinte deșarte, căci datorită acestor lucruri vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării. De aceea, nu vă asociați deloc cu ei! Căci odinioară erați întuneric, dar acum în Domnul sunteți lumină. Umblați ca niște copii ai luminii. Căci roada Duhului este în orice bunătațe, în dreptate și în adevăr. Căutați să învățați ceea ce-I este plăcut Domnului. **Nu luați parte la lucrările neroditoare ale întunericului, ci mai degrabă demascați-le ...** . Fiți atenți deci să umblați cu grijă, nu ca și niște neînțelepți, ci ca și niște înțelepți. Folosiți orice ocazie pe care o aveți, pentru că zilele sunt rele. De aceea nu fiți neînțelepți, ci **înțelegeți care este voia Domnului**. (Efeseni 5:6-11, 15-17)

Referințe:

1. John Foxe, Foxe's Book of Martyrs (Eureka, MT: Lighthouse Trails Publishing edition), p. 169.
2. Rev. W.C. Brownlee, D.D., Secret Instructions of the Jesuits, <http://www.archive.org/details/secretinstructio00brow> at Boston College Libraries archives
3. Ibid.
4. Ibid.
5. Ibid.
6. <https://lists.ateneo.edu/pipermail/blueboard/2004-May/003422.html>
7. From the Publisher's description at Amazon: http://www.amazon.com/Sacred-Listening-Discovering-Spiritual-Exercises/dp/080106614X/ref=sr_1_1?ie=UTF8&qid=1309703869&sr=8-1#
8. Rob Baker and Gray Henry, Editors, Merton and Sufism (Louisville, KY: Fons Vitae, 1999), p. 109, as cited in A Time of Departing, p. 60.)
9. Ken Carey, The Starseed Transmissions (A Uni-Sun Book, 1985 4th printing), p. 33.
10. http://en.wikipedia.org/wiki/Adolfo_Nicol%C3%A1s and see <http://www.catholicnews.com/data/stories/cns/0801316.htm>
11. Jesuit theologian Father Jacques Dupuis, at the 2003 interfaith congress "The Future of God; <http://www.understandthetimes.org/commentary/c19.shtml>
12. http://www.growingleadership.com/summit/speaker_brenda_salter_mcnail.asp
13. John Foxe, Foxe's Book of Martyrs (Eureka, MT, Lighthouse Trails Publishing edition), pp.160-164.
14. Ibid.